

Fremsat den 3. oktober 2018 af skatteministeren (Karsten Lauritzen)

Forslag

til

Lov om ændring af kildeskatteloven, ligningsloven, lov om skattnedslag for seniorer og lov om forsøg med et socialt frikort

(Afbureaukratisering af forskerskatteordningen, genoptagelse af afgørelser om skattnedslag, skattefrihed for godtgørelse til thalidomidofre m.v.)

§ 1

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 117 af 29. januar 2016, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 1130 af 11. september 2018, foretages følgende ændringer:

1. § 5 B, stk. 1, nr. 4, affattes således:

»4) Gaver og ensidigt påtagne forpligtelser i det omfang, de er fradragsberettigede efter ligningslovens §§ 8 A eller 12, stk. 2-4.«

2. I § 48 E, stk. 1, ændres »i forbindelse med påbegyndelse af ansættelsesforhold« til: »af vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold«.

3. I § 48 E, stk. 3, nr. 1, ændres »jf. dog stk. 5« til: »jf. dog stk. 5 og 6«.

4. I § 48 E, stk. 3, nr. 3, indsættes som 2. pkt.:

»Ved opgørelsen af vederlaget ses bort fra perioder med barselsorlov.«

5. I § 48 E indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»Stk. 6. Personer, som tidligere har været omfattet af §§ 48 E og 48 F, anses for at opfylde betingelserne i stk. 3, nr. 1, selv om de pågældende inden for de seneste 10 år har været skattepligtige efter § 2, stk. 1, nr. 1, af vederlag, der er udbetalt på baggrund af en ansættelsesperiode, som har dannet grundlag for beskatning efter § 48 F.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 7.

§ 2

I lov nr. 473 af 17. juni 2008 om skattnedslag for seniorer, som ændret ved § 4 i lov nr. 1341 af 19. december

2008 og § 7 i lov nr. 521 af 12. juni 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 5 indsættes som *stk. 4*:

»Stk. 4. Uanset fristen i stk. 2, 2. pkt., og i stk. 3, 4. pkt., kan Arbejdsmarkedets Tillægspension efter anmodning fra den person, afgørelsen vedrører, genoptage afgørelsen om, hvorvidt kravet om fuldtidsbeskæftigelse er opfyldt, hvis anmodning herom er modtaget af Arbejdsmarkedets Tillægspension senest den 31. marts 2019.«

2. I § 15 ændres »§ 5, stk. 2, eller § 5, stk. 3« til: »§ 5, stk. 2-4«.

§ 3

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1162 af 1. september 2016, som ændret bl.a. ved lov nr. 685 af 8. juni 2017, § 3 i lov nr. 551 af 29. maj 2018 og § 7 i lov nr. 689 af 8. juni 2018 og senest ved § 6 i lov nr. 1130 af 11. september 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 7 indsættes som *nr. 31* og *32*:

»31) Godtgørelse fra den danske stat til nulevende thalidomidofre, der er diagnosticeret med skade forårsaget af lægemidlet thalidomid.

32) Udbetalinger omfattet af lov om forsøg med et socialt frikort.«

§ 4

I lov nr. 689 af 8. juni 2018 om forsøg med et socialt frikort foretages følgende ændringer:

1. *Overskriften* før § 7 ophæves.

2. § 7 ophæves.

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 2 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 3. Børne- og socialministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af ligningslovens § 7, nr. 32, som indsat ved denne lovs § 3, nr. 1.

Stk. 4. § 1, nr. 2-5, har virkning fra og med indkomståret 2019.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
 - 1.1. *Lovforslagets formål og baggrund*
2. *Lovforslagets indhold*
 - 2.1. *Afbureaukratisering af forskerskatteordningen*
 - 2.1.1. *Gældende ret*
 - 2.1.2. *Lovforslaget*
 - 2.2. *Skattefrihed for godtgørelse til thalidomidofre*
 - 2.2.1. *Gældende ret*
 - 2.2.2. *Lovforslaget*
 - 2.3. *Skattefrihed for godtgørelse til thalidomidofre*
 - 2.3.1. *Gældende ret*
 - 2.3.2. *Lovforslaget*
 - 2.4. *Præcisering af grænsegængerens fradrag for gaver og løbende ydelser til almennyttige og almenvelgørende foreninger m.v.*
 - 2.4.1. *Gældende ret*
 - 2.4.2. *Lovforslaget*
3. *Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven*
4. *Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige*
 - 4.1. *Økonomiske konsekvenser for det offentlige*
 - 4.2. *Implementeringskonsekvenser for det offentlige*
5. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
6. *Administrative konsekvenser for borgerne*
7. *Miljømæssige konsekvenser*
8. *Forholdet til EU-retten*
9. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
10. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

Lovforslaget indeholder følgende elementer: For det første foreslås en afbureaukratisering af den særlige beskatningsordning for udenlandske forskere og nøglemedarbejdere (forskerskatteordningen) til gavn for dansk erhvervsliv. For det andet foreslås en tidsbegrænset mulighed for genoptagelse af en afgørelse om skattnedslag for seniorer til gavn for seniorer, der har taget en ekstra tørn på arbejdsmarkedet, men som ikke har nået at klage over f.eks. forkerte oplysninger fra arbejdsgiveren. For det tredje foreslås at indføre skattefrihed for godtgørelse fra den danske stat til nulevende patienter med skader som følge af brug af lægemidlet thalidomid. Endelig foreslås en præcisering af grænsegængerens fradrag for løbende ydelser til almennyttige og almenvelgørende foreninger m.v.

Den første del af lovforslaget, som omhandler forskerskatteordningen, skal ses på baggrund af, at erhvervsorganisationer m.v. har efterspurgt, at betingelserne for at anvende ordningen bliver mere enkle og fleksible. Med lovforslaget foreslås at imødekomme forslag til justeringer af forskerskatteordningen, som bl.a. er fremsat af Virksomhedsforum for enklere regler. Virksomhedsforum har til formål at identificere områder, hvor virksomhederne oplever regulering,

der er kompliceret og omkostningsmæssigt bebyrdende, og komme med konkrete forslag til forenklinger.

Denne del af lovforslaget støtter desuden regeringens ambition om at styrke danske virksomheders adgang til relevant udenlandsk arbejdskraft. Forskerskatteordningen har til formål at forbedre danske virksomheders mulighed for at tiltrække højt kvalificeret arbejdskraft, og en fleksibel og forenklet ordning vil derfor medvirke til, at danske virksomheder lettere kan rekruttere de ønskede medarbejdere fra udlandet.

Med anden del af lovforslaget, som omhandler seniornedslagsordningen, er formålet at give mulighed for, at Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP) efter anmodning fra en senior, der er omfattet af lov om skattnedslag for seniorer, kan genoptage en afgørelse om opgørelse af den pågældendes beskæftigelsesgrad. Beskæftigelsesgraden opgøres af ATP og danner grundlag for Skatteforvaltningens vurdering af, om en senior er berettiget til skattnedslag efter lov om skattnedslag for seniorer.

Skattnedslagsordningen var en midlertidig ordning, som gav nedslag i skat til visse seniorer, der valgte at blive på arbejdsmarkedet, til de fyldte 65 år. Ordningen er udløbet med udgangen af 2016 og fandt således kun anvendelse for personer, der i perioden fra og med indkomståret 2010 til og

med indkomståret 2016 fyldte 64 år. De sidste ordinære udbetalinger efter ordningen er sket i foråret 2018.

Efter loven havde en senior tre måneder til at gøre indsigelse over for ATP's opgørelse af beskæftigelsesgraden. Loven giver ikke mulighed for dispensation fra indsigelsesfristen – heller ikke i tilfælde, hvor der f.eks. er fejl i arbejdsgivers indberetning af ATP-bidrag.

Den manglende mulighed for dispensation fra tre-måneders-fristen har gennem årene givet anledning til en del sager og borgerhenvendelser til ATP, Beskæftigelsesministeriet og Skatteministeriet.

Regeringen finder det urimeligt og ikke et udtryk for retssikkerhed, at borgere på denne måde kan miste seniornedslag som følge af andres fejl. Regeringen ønsker derfor at indføre mulighed for, at ATP på foranledning af den enkelte borger kan genoptage en afgørelse om opgørelse af borgers beskæftigelsesgrad. Herved gives borgere, der ikke nåede at klage over f.eks. forkerte oplysninger, en ny chance for at få rettet opgørelsen af deres beskæftigelsesgrad, således at de pågældende alligevel kan få skattnedslag, hvis de opfylder lovens betingelser for at være berettiget til skattnedslag.

Der foreslås på den baggrund en tidsbegrænset ophævelse af indsigelsesfristen på tre måneder, mens de øvrige betingelser for opnåelse af skattnedslaget, herunder kravet om fuldtidsbeskæftigelse, ikke ændres.

Efter regeringens opfattelse er forslaget en fornuftig løsning på, at seniorer har haft kort tid til at klage over fejl, som f.eks. skyldes arbejdsgiverens forkerte indberetning. Samfundet er afhængigt af, at flere tager en ekstra tørn på arbejdsmarkedet, hvilket den midlertidige skattnedslagsordning skulle bidrage til. Forslaget løser et problem, som dybest set er et spørgsmål om retssikkerhed.

Formålet med tredje del af lovforslaget er at skattefritage godtgørelse, der udbetales fra den danske stat til nuclevende thalidomidofre i Danmark. Thalidomid er et lægemiddel, der kom på markedet i Europa i slutningen af 1950-erne. Det blev markedsført til brug ved søvnbesvær og morgenkvalme og blev ofte anvendt af gravide. Efter få år blev lægemidlet taget af markedet, da det viste sig at medføre svære fosterskader. Skaderne bestod først og fremmest i misdannelser hos de nyfødte, især af arme og ben.

Som led i Aftale om satspuljen på sundhedsområdet for 2018-2021 har aftaltpartierne (regeringen, S, DF, ALT, RV og SF) afsat midler til en pulje på 1,5 mio. kr. i 2019, som kan ansøges af nuclevende patienter, der har skader som følge af brugen af lægemidlet thalidomid. Lovforslaget udmønter den del af aftalen om satspuljen, der forudsætter, at udbetalte midler fra puljen ikke medregnes ved opgørelsen af modtagerens skattepligtige indkomst, jf. tekstanmærkning nr. 110 på finansloven for 2018 § 16.11.24.

Lovforslaget indeholder derudover en præcisering af grænsegængeres fradrag for løbende ydelser til almennyttige og almenvælgørende foreninger m.v. samt en lovteknisk ændring af lov om forsøg med et socialt frikort.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Afbureaukratisering af forskerskatteordningen

2.1.1. Gældende ret

Forskere og nøglemedarbejdere, der rekrutteres i udlandet, kan vælge at blive beskattet efter en særlig ordning (forskerskatteordningen) under forudsætning af, at en række betingelser er opfyldt. Opfylder forskeren eller nøglemedarbejderen betingelserne, kan vedkommende vælge at blive brutto-beskattet med 27 pct. (plus arbejdsmarkedsbidrag) i en eller flere perioder af indtil syv års samlet varighed.

Betingelserne for at anvende forskerskatteordningen er opregnet i kildeskattelovens § 48 E. Heraf følger, at forskeren eller nøglemedarbejderen skal blive skattepligtig til Danmark i forbindelse med påbegyndelsen af et ansættelsesforhold hos en dansk arbejdsgiver. Det er en forudsætning, at forskerens eller nøglemedarbejderens skattepligt til Danmark indtræder ved ansættelsens påbegyndelse (samtidig-hedskravet).

Herudover skal nøglemedarbejdere opfylde tre objektive betingelser: For det første må medarbejderen ikke have været skattepligtig til Danmark efter de almindelige regler inden for de seneste 10 år forud for ansættelsen. For det andet må medarbejderen ikke inden for de seneste fem år have haft del i ledelsen eller væsentlig indflydelse på den virksomhed, vedkommende ansættes i. For det tredje skal medarbejderens vederlag i penge i henhold til ansættelseskontrakten som et gennemsnit inden for samme kalenderår udgøre et grundbeløb på mindst 65.100 kr. (2018-niveau) om måneden.

Betingelserne for, at forskere kan anvende ordningen, er anderledes. Der gælder f.eks. ikke et krav om, at forskere skal være garanteret et minimumsvederlag, og forskere kan under visse omstændigheder blive omfattet af ordningen, selv om de har været skattepligtige til Danmark efter de almindelige regler inden for de seneste 10 år. En forsker skal imidlertid være godkendt til at udføre forskningsarbejde for at kunne anvende forskerskatteordningen. Hvad der forstås ved »forskningsarbejde« afgøres efter OECD's retningslinjer for grundforskning og anvendt forskning. I forbindelse med ansættelse på institutioner, der er omfattet af universitetsloven og lov om sektorforskningsinstitutioner, afgør institutionens ledelse, om ansøgerens kvalifikationer som forsker kan godkendes. I forbindelse med ansættelse i andre virksomheder end de førnævnte offentlige forskningsinstitutioner er det Danmarks Frie Forskningsfond, der afgør, om ansøgerens kvalifikationer som forsker kan godkendes. Medarbejderen skal som udgangspunkt være godkendt som forsker ved ansættelsens begyndelse.

2.1.2. Lovforslaget

Med lovforslaget foreslås en række justeringer af forskerskatteordningen, som har til formål at gøre betingelserne for at anvende ordningen mere enkle og fleksible. Ordningen bliver derved lettere at administrere for virksomhederne.

Resultatet af de foreslåede ændringer kan i et vist omfang allerede opnås gennem forskellige og til tider komplicerede

aftale- og kontraktmæssige konstellationer eller ved omstrukturering af selskaber (såkaldte »work-arounds«). Lovforslaget har på den baggrund til formål at fjerne formaliteter, der i vidt omfang blot besværliggør anvendelsen af ordningen. Lovforslaget skal ligeledes gøre øvrige krav mere fleksible, således at anvendelsen af ordningen ikke medfører utilsigtede administrative omkostninger og begrænses unødigt.

I lovforslaget foreslås for det første, at en nøglemedarbejder, som i øvrigt opfylder betingelserne, får mulighed for at anvende ordningen, selv om vedkommende har været ansat inden for samme juridiske enhed forud for ansættelsen hos den danske arbejdsgiver. Formålet med denne del af lovforslaget er at ophæve samtidighedskravet, så virksomhederne – uanset etableringsform – har lige mulighed for at opfylde betingelserne for at anvende forskerskatteordningen. Ændringen vil navnlig få betydning i tilfælde, hvor en medarbejder skifter arbejdssted mellem enheder, som er indbyrdes forbundne, eksempelvis fra et udenlandsk selskab til dets faste driftssted i Danmark – og omvendt.

Ophævelsen af samtidighedskravet ændrer ikke på betingelsen om, at medarbejderen ikke må have været skattepligtig til Danmark efter de almindelige regler inden for de seneste 10 år forud for ansættelsen i den danske del af selskabet. Ændringen skaber således ikke mulighed for, at personer, der er bosiddende i Danmark, kan blive ansat i en dansk virksomhed og benytte forskerskatteordningen.

For det andet indeholder lovforslaget en forenkling af ansættelseskravet, således at vurderingen af, om der består et ansættelsesforhold med en dansk arbejdsgiver, vil blive afgjort efter samme kriterier, som gælder ved afgørelse af begrænset skattepligt efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, 1. pkt. Det medfører, at en medarbejder, der bliver skattepligtig af vederlag for arbejde i tjenesteforhold, som udgangspunkt kan anvende forskerskatteordningen, såfremt vedkommende opfylder de øvrige betingelser, der gælder for hhv. forskere og nøglemedarbejdere.

Den foreslåede forenkling af ansættelseskravet har til formål at undgå de situationer, som mange af de sager, der verserer i klagesystemet, handler om. Det vil sige situationer, hvor medarbejderen mangler en formel ansættelseskontrakt med en dansk arbejdsgiver ved ansættelsens begyndelse, men hvor der efter praksis alligevel er mulighed for at anvende ordningen, hvis konkrete foreliggende omstændigheder viser, at der er tale om et ansættelsesforhold. Formålet med at anvende de samme kriterier ved bedømmelsen af ansættelsesforholdet i henhold til kildeskattelovens § 48 E, som allerede kendes fra kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, er at skabe større forudsigelighed og gennemsigtighed, så retssikkerheden for virksomheder og medarbejdere, som anvender ordningen, forbedres.

For det tredje indeholder forslaget en bestemmelse, som skal forbedre nøglemedarbejderes muligheder for at forblive på ordningen, når vederlagskravet som følge af barselsorlov ikke kan opfyldes. Samtidig vil det ikke længere have betydning, om en barselsperiode strækker sig over et eller flere

indkomstår. Dispensation fra vederlagskravet i disse tilfælde medfører ingen forlængelse af ordningen.

Endelig foreslås for det fjerde, at betingelsen om, at medarbejderen ikke må have været almindeligt skattepligtig til Danmark i de seneste 10 år, lempes i tilfælde, hvor medarbejderen har fået udbetalt et efterfølgende vederlag i tilknytning til et ansættelsesforhold, der har dannet grundlag for beskatning under forskerskatteordningen. Vederlaget vil fortsat skulle beskattes efter de almindelige regler, men ændringen vil give mulighed for, at der kan ses bort fra vederlaget ved vurderingen af, om medarbejderen har været skattepligtig til Danmark, når medarbejderes skattepligt er ophørt samtidig med den tidligere ansættelse, og medarbejderen senere ønsker at anvende en resterende periode på ordningen.

2.2. Genoptagelse af afgørelser om skattnedslag

2.2.1. Gældende ret

Lov om skattnedslag for seniorer blev administreret af både SKAT og ATP. Dette har sin baggrund i, at der efter lov om skattnedslag for seniorer var et krav om fuldtidsbeskæftigelse for lønmodtagere. For at være fuldtidsbeskæftiget skulle lønmodtagere fra de relevante personårgange både opfylde et lønkrav, der var baseret på arbejdsmarkedsbidragsgrundlaget, og et timekrav (beskæftigelsesgraden), der var baseret på ATP-bidraget.

Nedslaget optjentes efter loven for hvert indkomstår i den 5-årige periode fra og med det indkomstår, hvor en person fra de relevante årgange fyldte 60 år, til og med det indkomstår, hvor personen fyldte 64 år, dog således at der kun er ret til skattnedslag, hvis lønmodtageren opfyldte såvel lønkrav som timekrav i perioden. Timekravet er opfyldt, hvis lønmodtageren hvert indkomstår i den 5-årige periode var bidragspligtig efter § 2 i lov om Arbejdsmarkedets Tilægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1110 af 10. oktober 2014 (ATP-loven), og har betalt årsbidrag efter ATP-lovens § 15 som fuldtidsbeskæftiget medlem. Efter ATP-loven betales fuldt årsbidrag, når lønmodtageren har arbejdet mindst 117 timer for månedslønnede, 54 timer for fjortendagslønnede og 27 timer for ugelønnede. Personer, der arbejder færre timer, betaler et gradvist lavere årsbidrag.

Kravet om fuldtidsbeskæftigelse kunne endvidere opfyldes ved dokumentation af fuldtidsbeskæftigelse over for ATP, jf. § 4, stk. 3, nr. 2, i lov om skattnedslag for seniorer. En lønmodtager havde således mulighed for at dokumentere over for ATP, at vedkommende havde en arbejdstid, der svarede til arbejdstidskravene i ATP-lovgivningen for at blive anset som fuldtidsbeskæftiget medlem. En lønmodtager blev også anset som fuldtidsbeskæftiget, hvis vedkommende indbetalte ATP-bidrag, der sammenlagt svarede til 90 pct. af fuldt årsbidrag for den periode, hvor vedkommende blev anset som lønmodtager.

Det var ATP, der traf afgørelse om, hvorvidt en person opfyldte arbejdstidskravet (opgjorde beskæftigelsesgraden), jf. lovens § 4, stk. 3. ATP udsendte årligt en meddelelse til de relevante borgere, hvoraf det fremgik, om den enkelte blev anset for fuldtidsbeskæftiget i det forudgående ind-

komstår. Borgeren kunne efterfølgende gøre indsigelse over for ATP inden for 3 måneder efter modtagelsen af meddelelsen, jf. lovens § 5, stk. 2, 2. pkt.

ATP udsendte endvidere et »slutbrev« om beskæftigelsesgraden for den samlede periode. Også her gjaldt en indsigelsesfrist på 3 måneder, jf. lovens § 5, stk. 3, 4. pkt.

ATP sendte endvidere efter indkomstårets udløb meddelelse til SKAT om afgørelsen.

Indsigelser over ATP's afgørelse om opgørelse af beskæftigelsesgraden skulle ske til ATP senest 3 måneder efter modtagelsen af opgørelsen, jf. lovens § 5, stk. 2 og 3. Når ATP havde truffet afgørelse i forhold til en sådan indsigelse, kunne denne indbringes for Ankenævnet for ATP, jf. lovens § 15.

Loven gav ikke mulighed for dispensation fra indsigelsesfristen, heller ikke i tilfælde hvor der f.eks. var fejl i arbejdsgivers indberetning. ATP har dog genoptaget afgørelser om opgørelsen af en beskæftigelsesgrad på ulovbestemt grundlag, hvis der har foreligget særligt undskyldende omstændigheder eller myndighedsfejl (f.eks. alvorlig sygdom, eller at ATP ikke har løftet bevisbyrden for, at brevet er kommet frem). Folketingets Ombudsmand har i 2015 vurderet ATP's praksis og har ikke fundet grundlag for at kritisere denne, herunder at fejlagtig indberetning af ATP-bidrag foretaget af arbejdsgiveren ikke kunne føre til genoptagelse af opgørelsen (FOB 2015-62).

2.2.2 Lovforslaget

Det foreslås at indføre mulighed for, at ATP efter anmodning fra en borger, der er omfattet af lov om skatnedslag for seniorer, genoptager tidligere afgørelser om opgørelse af beskæftigelsesgrad. En skriftlig meddelelse fra ATP om opgørelse af beskæftigelsesgraden sidestilles med en afgørelse om opgørelse af beskæftigelsesgraden, der kan genoptages efter forslaget.

Det er alene indsigelsesfristen på 3 måneder, der foreslås ophævet. Kravet om fuldtidsbeskæftigelse og øvrige krav ændres ikke.

Der er med lovforslaget ikke tilsigtet ændringer for så vidt angår dokumentationskravet. Det vil således fortsat være den konkrete situation, der er afgørende for, hvordan en borger over for ATP kan dokumentere fuldtidsbeskæftigelse. Det kan f.eks. være ved lønsedler, ansættelseskontrakt, arbejdsgiverudtalelse m.v.

Det foreslås, at genoptagelsesmuligheden tidsbegrænses, således at anmodning om genoptagelse skal være modtaget af ATP senest den 31. marts 2019. Herved vil berørte borgere have mulighed for at benytte sig heraf i en tidsbegrænset periode.

Det bemærkes, at der er tale om indførelse af en ny, men absolut, frist uden dispensationsmulighed, hvorfor anmodninger om genoptagelse skal være modtaget senest den 31. marts 2019, for at ATP kan genoptage en afgørelse om opgørelse af beskæftigelsesgraden.

2.3. Skattefrihed for godtgørelse til thalidomidofre

2.3.1. Gældende ret

Godtgørelse fra den danske stat til thalidomidofre er skattepligtig indkomst for modtagerne efter statskattelovens § 4. Godtgørelsen, som blev fastsat ved satspuljeaftalen på sundhedsområdet for 2018-2021, er en særlig kulancemæssig godtgørelse og kan derfor ikke behandles som en erstatning i skattemæssig henseende.

Som led i Aftale om satspuljen på sundhedsområdet for 2018-2021 er der afsat 1,5 mio. kr. i 2019 til en godtgørelsesordning, hvorefter nulevende patienter med skader forårsaget af lægemidlet thalidomid kan ansøge om kulancemæssig godtgørelse for svie og smerte. De 1,5 mio. kr. skal finansiere godtgørelsesudbetalingerne samt de udgifter, der er forbundet med Styrelsen for Patientsikkerheds vurdering af ansøgningerne.

De 1,5 mio. kr. i 2019 er afsat på § 16.11.24 på finansloven for 2018 med den tilhørende tekstanmærkning nr. 110, der bl.a. fastsætter kriterierne for at opnå godtgørelse. Det er forudsat, at godtgørelsen skal være skattefri for modtageren, men der er ikke indført hjemmel til at fritage godtgørelsesbeløbene for beskatning.

2.3.2. Lovforslaget

Det foreslås fastsat i ligningsloven, at godtgørelse fra den danske stat til nulevende patienter, der er diagnosticeret med skader som følge af brug af lægemidlet thalidomid, ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Det var ved fastsættelsen af godtgørelsesordningen i finansloven 2018 forudsat, at godtgørelserne skulle være skattefrie. Med forslaget foreslås således at sikre skattefritagelsen af godtgørelsesbeløbene.

Som konsekvens af den foreslåede indsættelse af et nyt § 7, nr. 31 i ligningsloven, foreslås det at ændre i lov om forsøg med et socialt frikort. Der er tale om en lovteknisk ændring.

2.4. Præcisering af grænsegængeres fradrag for gaver og løbende ydelser til almennyttige og almenvelgørende foreninger m.v.

2.4.1. Gældende ret

Grænsegængere er personer, der har hovedbeskæftigelse i Danmark men typisk bopæl i et andet land. Disse personer vil som udgangspunkt ikke være fuldt skattepligtige til Danmark, men kun begrænset skattepligtige af indkomsten fra Danmark. Herudover omfatter grænsegængere også de såkaldte dobbeltdomicilerede, der efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst anses for hjemmehørende i en anden stat. Personer, som er begrænset skattepligtige til Danmark, og dobbeltdomicilerede, der efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst anses for hjemmehørende i en anden stat, kan som udgangspunkt kun foretage fradrag for udgifter, som vedrører indkomsten fra Danmark, jf. kildeskattelovens § 1, stk. 2, og § 2, stk. 4, 2. pkt.

Efter kildeskattelovens § 5 B kan grænsegængere foretage fradrag for forskellige udgifter, som ikke er omfattet af kil-

deskattelovens § 2, stk. 4, 2. pkt., men som derimod vedrører familiemæssige og personlige forhold. Kildeskattelovens § 5 B er udformet som en udtømmende opremsning af specifikke fradrag.

Efter reglerne i ligningslovens § 8 A kan der ved opgørelse af den skattepligtige indkomst gives et ligningsmæssigt fradrag for gaver til godkendte almenvelgørende eller almennyttige foreninger, stiftelser, institutioner m.v., herunder religiøse samfund. Det fradragsberettigede beløb kan højst udgøre 15.900 kr. (2018-niveau).

Efter reglerne i ligningslovens § 12, stk. 2, gives et ligningsmæssigt fradrag for løbende ydelser til godkendte almenvelgørende eller almennyttige foreninger, stiftelser, institutioner m.v., herunder religiøse samfund. Fradraget kan udgøre op til og med 15 pct. af yderens personlige indkomst med tillæg af positiv kapitalindkomst, dog minimum 15.000 kr. For selskaber og andre skattepligtige institutioner indrømmes fradrag for årlige ydelser, der ikke overstiger 15 pct. af yderens skattepligtige indkomst, dog minimum 15.000 kr. Løbende ydelser er i modsætning til gaver et bidrag, som den pågældende har bundet sig til i mindst 10 år.

Fradragsretten er for både ligningslovens § 8 A og § 12, stk. 3, betinget af, at foreningen m.v. er godkendt her i landet af Skatteforvaltningen eller er godkendt i et andet EU/EØS-land. Herudover er der fastsat en række betingelser i de respektive bestemmelser og i bekendtgørelse nr. 282 af 26. marts 2014 om godkendelse mv. efter ligningslovens § 8 A og § 12, stk. 3, af almenvelgørende og almennyttige foreninger, fonde, stiftelser, institutioner og religiøse samfund m.v. her i landet eller i et andet EU/EØS-land.

Efter kildeskattelovens § 5 B, stk. 1, nr. 4, kan grænsengængere foretage fradrag for bidrag til velgørende foreninger efter ligningslovens § 8 A. Selv om ordet bidrag kan dække både gaver, der kan fradrages efter reglerne i ligningslovens § 8 A, og løbende ydelser, der kan fradrages efter reglerne i ligningslovens § 12, stk. 2-4, henvises der i lovens ordlyd imidlertid ikke direkte til ligningslovens § 12, stk. 2-4. Endvidere gælder reglerne i §§ 8 A og 12, stk. 2-4, ikke kun for foreninger, men også f.eks. institutioner og stiftelser m.v., og de gælder både, når der er tale om almenvelgørende og almennyttigt virke.

Landsskatteretten har i en konkret afgørelse ud fra en formålsfortolkning afgjort, at en skatteyder i henhold til kildeskattelovens § 5 B, stk. 1, nr. 4, også har ret til fradrag efter ligningslovens § 12, stk. 2-4, for betaling af en løbende ydelse til et trossamfund, og Skatteforvaltningen administrerer reglerne i kildeskattelovens § 5 B, stk. 1, nr. 4, i overensstemmelse hermed.

2.4.2. Lovforslaget

Det foreslås at præcisere ordlyden af kildeskattelovens § 5 B, stk. 1, nr. 4, så fradrag for løbende ydelser efter ligningslovens § 12, stk. 2-4, udtrykkeligt medtages. Herudover foreslås det at ”velgørende foreninger” undlades i bestemmelsens ordlyd for at undgå tvivl om, at der kan opnås fradrag for gaver og løbende ydelser til f.eks. institutioner og stiftelser m.v. såvel som foreninger, institutioner og stiftel-

ser m.v. med almennyttigt virke – og ikke kun velgørende foreninger.

3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/679/EU af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (herefter databeskyttelsesforordningen) er der fastsat nye EU-retlige databeskyttelsesregler. Databeskyttelsesforordningen finder direkte anvendelse fra den 25. maj 2018. Databeskyttelsesloven trådte endvidere i kraft den 25. maj 2018.

Databeskyttelsesforordningens artikel 6 fastlægger mulighederne for at behandle almindelige personoplysninger. Det fremgår af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, at behandlingen kun er lovlig, hvis og i det omfang mindst ét af de forhold, der er nævnt i bestemmelsen, gør sig gældende, herunder hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. artikel 6, stk. 1, litra e.

Det følger endvidere af artikel 6, stk. 2, at medlemsstaterne kan opretholde eller indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af databeskyttelsesforordningens bestemmelser om behandling med henblik på overholdelse af bl.a. artikel 6, stk. 1, litra e, ved at fastsætte mere specifikke krav til behandling og andre foranstaltninger for at sikre lovlig og rimelig behandling. Det følger herudover af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 3, at grundlaget for behandling i henhold til stk. 1, litra e, skal fremgå af EU-retten eller af medlemsstaternes nationale ret, som den dataansvarlige er underlagt. Formålet med behandlingen skal være fastlagt i dette retsgrundlag eller for så vidt angår den behandling, der er omhandlet i stk. 1, litra e, være nødvendig for udførelsen af en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

For så vidt angår forslaget om genoptagelse af afgørelser om skattnedslag er der efter det foreslåede i § 5, stk. 4, i lov om skattnedslag for seniorer forudsat at skulle ske behandling af almindelige personoplysninger, der er omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6. Det bemærkes i den forbindelse, at de overvejelser om adgang til data og databeskyttelse, der ligger bag lov om skattnedslag for seniorer, fortsat gør sig gældende for nærværende lovforslag. Det indebærer, at ATP fortsat skal varetage driften af det register, som indeholder oplysninger om beskæftigelsesgraden for de lønmodtagere, der kan komme i betragtning til skattnedslaget efter loven, herunder at ATP udveksler de relevante oplysninger med Skatteforvaltningen, der administrerer selve skattnedslaget. Registret kan indeholde oplysning om det ATP-bidrag, som er indbetalt af arbejdsgiveren for lønmodtageren. Derudover kan registret indeholde data fra FerieKontos register over indbetalte feriepenge for fratrådte funktionærer, idet funktionærer, der skifter job, ikke får ud-

betalt løn i ferieperioden i det efterfølgende ferieår, hvorfor der heller ikke indbetales ATP-bidrag i disse perioder, uanset at lønmodtageren er fuldtidsbeskæftiget. Det er derfor nødvendigt at få adgang til de pågældende data. Endelig kan registret indeholde oplysninger fra andre offentlige registre, som indeholder data, der er nødvendige for at opgøre beskæftigelsesgraden, i de situationer, hvor det indbetalte ATP-bidrag ikke er retvisende. Det er samtidig nødvendigt, at ATP kan indhente og modtage oplysninger, der dokumenterer, om beskæftigelsen hidrører fra et løntilskudsjob, jf. § 4, stk. 2, i lov om skatnedslag for seniorer, hvorefter beskæftigelse i løntilskudsjob ikke medregnes i opgørelsen af arbejdstidskravet.

Det vurderes, at databehandlingen henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, og at det er i borgernes interesse, at ATP og Skatteforvaltningen får adgang til de relevante data med henblik på at beregne og udbetale det lovhjemlede skatnedslag. Det vurderes således, at den forudsatte behandling af personoplysninger efter lovforslaget er inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, hvorefter behandling er lovlig, hvis den er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. artikel 6, stk. 2 og 3.

Det er således vurderingen, at bestemmelserne om databehandling i lov om skatnedslag for seniorer lever op til kravet i forordningens artikel 6, stk. 2, om at være mere specifikke bestemmelser om anvendelsen af forordningen. Reglerne er således specifikt afgrænset til at vedrøre oplysninger om beskæftigelsesgraden for de lønmodtagere, der kan komme i betragtning til skatnedslaget, om det ATP-bidrag, som er indbetalt af arbejdsgiveren for lønmodtageren, om data fra FerieKontos register over indbetalte feriepenge for fratrådte funktionærer, oplysninger fra andre offentlige registre, som indeholder data, der er nødvendige for at opgøre beskæftigelsesgraden, i de situationer, hvor det indbetalte ATP-bidrag ikke er retvisende, og oplysninger, der dokumenterer, om beskæftigelsen hidrører fra et løntilskudsjob. Det vurderes endvidere, at bestemmelserne er proportionale, idet oplysningerne er begrænset til oplysninger, som er nødvendige for, at ordningen om skatnedslag for seniorer kan fungere efter hensigten.

Herudover skal de grundlæggende principper i forordningens artikel 5 altid iagttages. Det følger bl.a. heraf, at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede. Endvidere må personoplysninger indsamles til legitime formål og må ikke viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål. Herudover skal personoplysningerne være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles.

Behandlingen af personoplysninger i medfør af lovforslaget vil i øvrigt skulle ske i overensstemmelse med reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, herunder reglerne om den registreredes rettigheder i kapitel 3

og kapitel 6 samt reglerne om behandlingssikkerhed i kapitel 4 i databeskyttelsesforordningen.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

4.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Den del af lovforslaget, der vedrører afbureaukratisering af forskerskatteordningen, vurderes kun at berøre en relativt lille personkreds, hvormed forslaget ikke skønnes at medføre nævneværdige økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Forskerskatteordningen indebærer en lempeligere beskatning set i forhold de generelle skatteregler. Da forslaget giver en lettere adgang til ordningen, ændres en eksisterende skatteudgift. Skatteudgiften opgøres som det umiddelbare mindreprovenu, og ændringen vurderes at være ikke nævneværdig.

Den del af lovforslaget, der vedrører genoptagelse af afgørelser om skatnedslag, vurderes pr. 100 personer, der får genoptagelse og opfylder beskæftigelseskravet, at medføre et engangsmindreprovenu på ca. 10 mio. kr. i umiddelbar virkning og ca. 7,5 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd. Der foreligger ikke oplysninger, som kan danne grundlag for et mere præcist skøn.

Mindreprovenuet forventes hovedsageligt at blive udmøntet i 2019, eventuelt en del i 2020.

Den del af lovforslaget, der indfører hjemmel til skattefri-tagelse af støtte til thalidomidofre, medfører ikke et egentligt mindreprovenu, idet beløbet er fastsat på baggrund af en forudsætning om skattefrihed. Der er tale om en skatteudgift.

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for kommunerne eller regionerne.

4.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

Den del af lovforslaget, der vedrører afbureaukratisering af forskerskatteordningen, har til formål at gøre ordningen mere fleksibel og enklere at administrere. Dermed sikres, at personer ikke afskæres fra at benytte ordningen i visse særtilfælde, hvilket alt andet lige vil øge attraktionen ved ordningen. Det vurderes dog, at justeringerne alene vil berøre en relativt lille personkreds, hvormed forslaget ikke skønnes at medføre nævneværdige implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Den del af lovforslaget, der indfører mulighed for genoptagelse af afgørelser om skatnedslag, skønnes at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen i størrelsesordenen 0,4 mio. kr. i 2019. Omkostningerne til ATP forventes at udgøre 4,5-16,5 mio. kr. i 2019 og 0-10 mio. kr. i 2020. Det brede skøn skyldes, at omkostningerne afhænger af, hvor mange borgere, der søger om genoptagelse.

De øvrige dele af lovforslaget vurderes ikke at have implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Samlet set vurderes lovforslaget at følge principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Den del af forslaget, der vedrører afbureaukratisering af forskerskatteordningen, øger fleksibiliteten i ordningen og gør den enklere at administrere for virksomheder. Lovforslaget vurderes derfor at have positive konsekvenser for erhvervslivet m.v. Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) vurderer, at forslaget medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt. De bliver derfor ikke kvantificeret yderligere.

Den del af lovforslaget, der er erhvervsrettet – afbureaukratisering af forskerskatteordningen – vurderes at efterleve principperne for agil erhvervsrettet regulering, idet de foreslåede justeringer af forskerskatteordningen vil gøre betingelserne for at anvende ordningen mere enkle og fleksible, hvorved ordningen bliver lettere at administrere for virksomhederne.

Lovforslagets øvrige dele vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Det foreslås, at forskerskatteordningen skal kunne anvendes, hvis manglende opfyldelse af vederlagskravet skyldes barselsperioder. Det vil ikke umiddelbart være muligt for Skatteforvaltningen at udsøge, om den manglende opfyldelse af vederlagskravet skyldes barsel. Der kan derfor være behov for, at medarbejderen dokumenterer barselsorlov over for Skatteforvaltningen.

For så vidt angår forslaget om genoptagelse af afgørelser om skatnedslag, vil der i forbindelse med behandling af en genoptagelsesansøgning fra en borger være behov for, at borgerne bidrager med dokumentation for omfanget af beskæftigelse til brug for ATP's opgørelse af beskæftigelsesgraden.

Lovforslaget vurderes ikke at have øvrige nævneværdige administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Med ændringen af kildeskattelovens § 48 E, stk. 1, i den del af lovforslaget, der vedrører afbureaukratisering af for-

skerskatteordningen, foreslås en afskaffelse af samtidighedskravet. En virksomheds etableringsform vil dermed ikke kunne få betydning for, om betingelserne for at anvende ordningen kan opfyldes, og derved sikres den EU-bestemte etableringsfrihed. Forskerskatteordningen vil således som udgangspunkt kunne benyttes af medarbejdere i udenlandske selskaber, uanset om de pågældende ansættes i et dansk datterselskab eller et fast driftssted af det udenlandske selskab i Danmark.

Lovforslaget indeholder ikke øvrige EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 29. juni 2018 til den 15. august 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Akademikerne, Ankenævnet for ATP m.m., Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, Business Denmark, Børsmæglerforeningen, CEPOS, Cevea, Danmarks Evalueringsinstitut, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Iværksætterforening, Dansk Journalistforbund, Dansk Metal, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Regioner, Danske Universiteter, Datatilsynet, DI, DTL, Ejerlederne, Erhvervsstyrelsen - Team Effektiv Regulering, Finans Danmark, Finansforbundet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finanstilsynet, FOA, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring og Pension, Frie Funktionærer, FSR - danske revisorer, FTF, HK-Kommunal, HK-Privat, HORESTA, Ingeniørforeningen, IT-branchen, IT-universitetet, Justitia, KL, Kraka, Kristelig Arbejdsgiverforening, Landbrug & Fødevarer, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, LO, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Moderniseringsstyrelsen, Rektorkollegiet, RockwoolFonden, SEGES, Skatteankenestyrelsen, SMVdanmark, SRF Skattefaglig Forening, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og Ældre Sagen.

Hertil bemærkes, at delen vedr. præcisering af grænsegængerens fradrag samt delen vedr. ændring af lov om forsøg med et socialt frikort ikke har været sendt på høring, idet der alene er tale om ændringer af teknisk karakter.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Forslaget om genoptagelse af skatnedslag vurderes pr. 100 personer, der får genoptagelse og opfylder beskæftigelseskravet, at medføre et umiddelbart engangsmindreprovenu på ca. 10 mio. kr.

		og ca. 7,5 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd. Mindreprovenuet forventes hovedsageligt at blive udmøntet i 2019, eventuelt en del i 2020.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Forslaget om genoptagelse af skattnedslag skønnes at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen i størrelsesordenen 0,4 mio. kr. i 2019. Omkostningerne til ATP forventes at udgøre mellem 4,5-16,5 mio. kr. i 2019 og 0-10 mio. kr. i 2020.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om afbureaukratisering af forskerskatteordningen øger fleksibiliteten i ordningen og gør den enklere at administrere for virksomheder i Danmark.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen væsentlige
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget om afbureaukratisering af forskerskatteordningen vil med afskaffelsen af samtidighedskravet betyde, at ordningen kan benyttes af medarbejdere i udenlandske selskaber, uanset om de pågældende ansættes i et datterselskab eller et fast driftssted af det udenlandske selskab. Lovforslaget indeholder ikke øvrige EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Grænsegængerreglerne i kildeskattelovens afsnit I A kan benyttes af personer, som er skattepligtige efter kildeskattelovens § 2 eller kulbrinteskattelovens § 21 samt af fuldt skattepligtige personer, der anses for hjemmehørende i udlandet efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, jf. kildeskattelovens § 5 A, stk. 1, 1. pkt. Den del af en persons indkomst fra personligt arbejde eller fra selvstændig erhvervsvirksomhed i Danmark, eller indkomst som er sidestillet hermed, som beskattes efter interne danske subjektive og objektive regler samt efter en eventuel indgået dobbeltbeskatningsoverenskomst, skal udgøre mindst 75 pct. af personens samlede indkomst, jf. kildeskattelovens § 5 A, stk. 1, 2. pkt. En person, som opfylder betingelserne, kan vælge at blive beskattet efter reglerne i kildeskattelovens § 5 A-D. Den skattepligtige skal ved indgivelse af selvangivelse for et indkomstår tilkendegive, om der skal foretages beskatning

efter reglerne i kildeskattelovens afsnit I A, jf. kildeskattelovens § 5 D, stk. 1, 1. pkt.

Hvis en person vælger beskatning efter reglerne i kildeskattelovens § 5 A-D, kan vedkommende foretage fradrag for udgifter, der vedrører den skattepligtiges familiemæssige og personlige forhold, jf. kildeskattelovens § 5 B, stk. 1. Der kan bl.a. foretages fradrag for bidrag til velgørende foreninger efter ligningslovens § 8 A, jf. kildeskattelovens § 5 B, stk. 1, nr. 4.

Efter ligningslovens § 8 A kan der ved opgørelse af den skattepligtige indkomst gives fradrag for gaver til godkendte almenvælgørende eller almennyttige foreninger, stiftelser, institutioner m.v., herunder religiøse samfund. Efter ligningslovens § 12, stk. 2, kan der gives fradrag for ensidigt påtagne forpligtelser (løbende ydelser) til almenvælgørende eller almennyttige foreninger, stiftelser, institutioner m.v., herunder religiøse samfund, der er godkendt efter reglerne i ligningslovens § 12, stk. 3 og 4.

Kildeskattelovens § 5 B er udformet som en udtømmende opremsning af specifikke fradrag. Landsskatteretten har imidlertid i en konkret afgørelse afgjort, at en skatteyder i

henhold til kildeskattelovens § 5 B også har krav på fradrag efter ligningslovens § 12. Skatteforvaltningen har som følge af afgørelsen ændret praksis, så grænsegængere kan foretage fradrag for løbende ydelser efter ligningslovens § 12, stk. 2-4.

Der henvises til beskrivelsen af gældende ret i afsnit 2.4.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås at nyaffatte kildeskattelovens § 5 B, stk. 1, nr. 4, således: »4) Gaver og ensidigt påtagne forpligtelser i det omfang, de er fradragsberettigede efter ligningslovens §§ 8 A eller 12, stk. 2-4.«

Ved den foreslåede nyaffattelse af bestemmelsen præciseres ordlyden af kildeskattelovens § 5 B, stk. 1, nr. 4, så fradrag for løbende ydelser efter ligningslovens § 12, stk. 2-4, udtrykkeligt medtages. Endvidere foreslås det at undlade »velgørende foreninger« i ordlyden for at undgå tvivl om, hvorvidt andre end foreningerne, herunder institutioner, stiftelse og religiøse samfund m.v., er omfattet, såvel som foreninger m.v. med almennyttigt virke.

Med nyaffattelsen foreslås det således præciseret i bestemmelsens ordlyd, at fradraget efter kildeskattelovens § 5 B, stk. 1, nr. 4, kan gives i alle tilfælde, hvor der er fradragsret efter ligningslovens § 8 A og § 12, stk. 2-4. Det betyder, at hvis en person vælger beskatning efter reglerne i kildeskattelovens § 5 A-D, kan vedkommende foretage fradrag for donationer i form af gaver til almenvælgørende og almennyttige foreninger m.v., i det omfang der er fradragsret efter ligningslovens § 8 A, og fradrag for løbende ydelser til almenvælgørende og almennyttige foreninger m.v., i det omfang, der er fradragsret for ensidigt påtagne forpligtelser (løbende ydelser) efter ligningslovens § 12, stk. 2-4. Gaver og ensidigt påtagne forpligtelser skal forstås på samme måde som i ligningslovens §§ 8 A og 12, stk. 2-4.

Med nyaffattelsen ændres ikke på reglerne i ligningslovens §§ 8 A og 12, stk. 2-4.

Til nr. 2

Det følger af kildeskattelovens § 48 E, stk. 1, at en udenlandsk forsker eller nøglemedarbejder skal ansættes hos en dansk arbejdsgiver for at kunne anvende forskerskatteordningen. En dansk arbejdsgiver kan være en person, et dødsbo, et selskab, en institution, en fond eller en forening, når denne er fuldt eller begrænset skattepligtig til Danmark. En dansk arbejdsgiver kan også være en institution, der er undtaget fra skattepligt i medfør af selskabsskattelovens § 3.

Et udenlandsk selskabs faste driftssted i Danmark er begrænset skattepligtig her til landet i medfør af selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, og betragtes derfor som en dansk arbejdsgiver i henhold til kildeskattelovens § 48 E, stk. 1.

Det er yderligere en forudsætning for at anvende ordningen, at medarbejderen påbegynder ansættelsesforholdet med den danske arbejdsgiver samtidig med, at medarbejderens skattepligt efter kildeskattelovens § 1 eller § 2, stk. 1, nr. 1, indtræder (samtidigheidskravet). Det betyder, at der som udgangspunkt skal foreligge en retligt bindende ansættelses-

kontrakt med en dansk arbejdsgiver fra ansættelsens start, hvoraf den aftalte løn fremgår, jf. SKM2009.310.SR.

Efter praksis kan udgangspunktet, om at der skal foreligge en dansk ansættelseskontrakt fra begyndelsen af ansættelsesforholdet, fraviges, såfremt der ud fra de foreliggende konkrete omstændigheder kan tilvejebringes et så sikkert grundlag for ansættelsen, at forholdet kan sidestilles med en egentlig kontrakt. I SKM2016.73.LSR accepterede Landskatteretten, at grundlaget for ansættelsen var et dokumenteret ansættelsesforløb med den danske arbejdsgiver, hvoraf det bl.a. fremgik, at klageren skulle ansættes som administrerende direktør, og hvad lønnen skulle være i ansættelsesperioden. Der blev også lagt vægt på, at ansættelsesforholdet var tiltrådt af det danske selskabs bestyrelse. Landsskatteretten kom frem til et lignende resultat i SKM2017.736.LSR, hvor ansættelsen hos den danske arbejdsgiver bl.a. blev dokumenteret på baggrund af oplysninger fra Erhvervsstyrelsen, hvoraf det fremgik, at klageren var ansat som »CEO« for det danske selskab.

I andre tilfælde findes det ikke tilstrækkeligt, at der foreligger en ansættelseskontrakt med den danske arbejdsgiver fra ansættelsens påbegyndelse. Efter praksis er samtidigheidskravet ikke opfyldt, hvis ansættelsesforholdet allerede består, når skattepligten indtræder. Det er oftest aktuelt i den situation, hvor en medarbejder skifter arbejdssted fra et udenlandsk selskab til dets faste driftssted i Danmark. Det skyldes, at et selskab og dets faste driftssteder er samme juridiske enhed, og at ansættelsesforholdet på den baggrund anses for at være indgået forud for udsendelsen til Danmark og derved forud for skattepligtens indtræden, jf. senest SKM2018.64.LSR.

Det foreslås at ændre ordlyden af kildeskattelovens § 48 E, stk. 1, således at en person fremover skal blive skattepligtig til Danmark af personligt arbejde i tjenesteforhold hos en dansk arbejdsgiver for at kunne anvende forskerskatteordningen.

Den foreslåede ændring vil for det første medføre, at samtidigheidskravet ophæves, så virksomhedens etableringsform ikke vil kunne få betydning for, om en medarbejder kan anvende forskerskatteordningen. Der vurderes ikke at være omstændigheder, der i rimelig grad kan begrunde, at betingelserne for at anvende ordningen er vanskeligere at opfylde for virksomheder, der har etableret sig med faste driftssteder, end virksomheder, der f.eks. har etableret sig med datterselskaber.

Ved ophævelsen af samtidigheidskravet vil 10 års-reglen i kildeskattelovens § 48 E, stk. 3, nr. 1, fortsat sikre, at der eksisterer en tidsmæssig begrænsning for, hvornår en aftale om ansættelsesforholdet skal være indgået, idet medarbejderen ikke kan blive omfattet af forskerskatteordningen, hvis vedkommende når at blive skattepligtig til Danmark efter de almindelige regler, inden ansættelsen påbegyndes.

Den nye ordlyd ændrer ikke på, at det fortsat kan accepteres, at medarbejderen bliver skattepligtig som følge af ophold i Danmark i en kortere periode før ansættelsens begyndelse med henblik på flytning og indretning af bolig, selv

om der indtræder fuld skattepligt allerede ved opholdets start. Efter praksis accepteres skattepligt som følge af ophold af en varighed på indtil en måned forud for ansættelsesforholdets påbegyndelse. Dette gælder også efter den foreslåede ændring, idet det relevante tidspunkt er påbegyndelsen af beskatning af vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold. Hvis dette tidspunkt udsættes på grund af udefra kommende begivenheder, kan en længere periode efter omstændighederne accepteres.

Formålet med den foreslåede ændring er at forenkle betingelserne for at anvende ordningen. Samtidig skal ændringen skabe større forudsigelighed ved anvendelsen af ordningen, således at der undgås situationer, hvor medarbejderen ved ansættelsens påbegyndelse mangler en formel ansættelseskontrakt med en dansk arbejdsgiver, men hvor der efter nuværende praksis alligevel er mulighed for at anvende ordningen, hvis konkrete foreliggende omstændigheder viser, at der er tale om et egentligt ansættelsesforhold.

For det andet vil ændringen af ordlyden i kildeskattelovens § 48 E, stk. 1, medføre en forenkling af ansættelseskravet. Forenklingen består i, at vurderingen af, om der er tale om et ansættelsesforhold i henhold til kildeskattelovens § 48 E, stk. 1, vil komme til at svare til den vurdering, der foretages for at fastslå begrænset skattepligt af vederlag for arbejde i tjenesteforhold efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, 1. pkt. Det betyder, at en medarbejder, der bliver skattepligtig til Danmark af vederlag for arbejde i tjenesteforhold, som udgangspunkt også opfylder betingelsen om, at vedkommende skal være ansat hos en dansk arbejdsgiver. Herved vil praksis for, at der skal foretages en vurdering af ansættelsesforholdet, der er særskilt i relation til § 48 E, blive afskaffet.

I praksis er det typisk bedømmelsen af ansættelsesforholdet med den danske arbejdsgiver, der har givet anledning til problemer. Efter den foreslåede ændring vil det som udgangspunkt være praksis for kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, der er relevant. Afgrænsningen af, hvad der skal anses for et ansættelsesforhold – eller personligt arbejde i tjenesteforhold – foretages efter samme retningslinjer som afgrænsningen af lønindkomst i skattelovgivningen i øvrigt, herunder cirkulære nr. 129 af 4. juli 1994, om personskatteloven, jf. bl.a. TfS 1996,449 H. Heraf følger, at der ved vurderingen af, om der er tale om tjenesteforhold, kan lægges vægt på, hvorvidt

1. hvervgiveren har en almindelig adgang til at fastsætte generelle eller konkrete instrukser for arbejdets udførelse, herunder tilsyn og kontrol,
2. indkomstmotageren udelukkende eller i overvejende grad har samme hvervgiver,
3. der mellem hvervgiveren og indkomstmotageren er indgået aftale om løbende arbejdsydelse,
4. indkomstmotageren har arbejdstid fastsat af hvervgiveren,
5. indkomstmotageren har ret til opsigelsesvarsel,
6. vederlaget er beregnet, som det er almindeligt i tjenesteforhold (timeløn, ugeløn, månedsløn, provision, akkord m.v.),

7. vederlag udbetales periodisk,
8. hvervgiveren afholder udgifterne i forbindelse med udførelsen af arbejdet,
9. vederlaget i overvejende grad er nettoindkomst for indkomstmotageren og
10. indkomstmotageren anses for lønmodtager ved praktiseringen af ferieloven, lov om arbejdsløshedsforsikring, funktionærloven, lov om arbejdsskadeforsikring og lov om arbejdsmiljø.

Det er en forudsætning for at anvende forskerskatteordningen, at der er tale om personligt arbejde i tjenesteforhold hos en dansk arbejdsgiver. En dansk arbejdsgiver kan fortsat være en privat person, en virksomhed, en forening m.v., der er fuldt skattepligtig her i landet eller har en filial eller andet fast driftssted her, eller en institution, der er undtaget fra skattepligten efter selskabsskattelovens § 3.

Hvis medarbejderen har indgået flere samtidige aftaler om ansættelsesforhold med forskellige danske arbejdsgivere, kan forskerskatteordningen kun anvendes, hvis alle betingelser er opfyldt for det enkelte ansættelsesforhold. Dermed er det muligt at have flere ansættelser, som er omfattet af ordningen, mens det ligeledes er muligt at have en ansættelse, som er omfattet af ordningen, og samtidig have en anden ansættelse, der er omfattet af de almindelige regler. Kombineres flere ansættelsesforhold i umiddelbar forlængelse af hinanden, skal alle betingelserne for at anvende ordningen være opfyldt for hvert enkelt ansættelsesforhold. Et nyt ansættelsesforhold skal ifølge kildeskattelovens § 48 F, stk. 2, tiltrædes senest en måned efter ophør af den tidligere ansættelse.

I tilfælde, hvor der opstår tvivl om, hvorvidt et arbejde udføres for en dansk eller en udenlandsk arbejdsgiver, må spørgsmålet afgøres efter en eventuel indgået dobbeltbeskatningsoverenskomst samt de kriterier, der er beskrevet i kommentarerne til artikel 15 i OECD's modeloverenskomst. Herved afgøres også, hvilket land der har beskatningsretten til lønnen. I disse tilfælde kan forskerskatteordningen alene anvendes, hvis den danske arbejdsgiver efter omstændighederne vurderes at være den reelle arbejdsgiver.

Der gælder som udgangspunkt ikke noget krav om, at arbejde under forskerskatteordningen skal udføres i Danmark, da det er op til virksomheders behov, i hvilket omfang deres medarbejdere skal udføre arbejde i hhv. Danmark og udlandet.

For personer, der er skattepligtige efter kildeskattelovens § 1, og som anses for hjemmehørende i Danmark efter en eventuel dobbeltbeskatningsoverenskomst, må arbejde under forskerskatteordningen udført i udlandet accepteres i det omfang, det kan rummes inden for grænsen i kildeskattelovens § 48 E, stk. 2. Det betyder, at arbejdet under ordningen kan udføres uden for Danmark, når beskatningsretten til indkomsten ikke overgår til udlandet efter en eventuel dobbeltbeskatningsoverenskomst for mere end 30 arbejdsdage inden for samme kalenderår. Hvis arbejdet udføres i et land, som Danmark ikke har indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst med, finder kildeskattelovens § 48 E, stk. 2, ikke

anvendelse. I disse tilfælde finder ligningslovens § 33 anvendelse, jf. SKM2012.753.SR.

Begrænset skattepligtige, der anvender forskerskatteordningen, vil kunne udføre arbejde i udlandet, i det omfang skattepligten til Danmark bevarer. Den begrænsede skattepligt til Danmark opretholdes, i det omfang medarbejderen har 1-2 arbejdsdage i Danmark om måneden, jf. SKM2012.753.SR.

Efter den foreslåede ændring vil en person kunne anvende forskerskatteordningen fra det tidspunkt, hvor skattepligten efter kildeskattelovens § 1 eller § 2, stk. 1, nr. 1, indtræder, hvis personen i øvrigt opfylder betingelserne. Det vil fortsat være nødvendigt for den danske arbejdsgiver at kunne dokumentere ansættelsesvilkårene for den pågældende medarbejder over for Skatteforvaltningen. Arbejdsgiveren vil således inden for otte dage efter, at indeholdelsespligten er indtrådt, skulle udfylde og indsende en blanket med de fornødne oplysninger og dokumentation til Skatteforvaltningen, jf. § 16, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 499 af 23. marts 2015 om kildeskat.

Vederlagskravet skal være opfyldt i henhold til medarbejderens ansættelseskontrakt, hvad enten der er tale om en lokalkontrakt eller en udstationeringskontrakt, mens vederlaget – og dermed lønudgiften – til medarbejderen skal bæres af den danske arbejdsgiver, som løbende har pligt til at afregne danske skatter, jf. kildeskattelovens § 46. I tilfælde, hvor lønudbetalingen til medarbejderen sker direkte fra det udenlandske hovedkontor, kan dette accepteres i forbindelse med anvendelse af ordningen, når lønudgiften skattemæssigt skal henføres til den danske filial. Denne virksomhedsinterne proces vil ikke ændre på, at medarbejderen er begrænset skattepligtig efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1.

Den foreslåede ændring vil især have betydning for ansatte, der skifter arbejdssted mellem enheder, der er internt forbundne, herunder koncernforhold, hvor der er tale om udstationering til en dansk enhed (datterselskab, fast driftssted o.l.). Ved udstationering forstås sædvanligvis, at en arbejdsgiver i et land udstationerer eller udsender en medarbejder, der er ansat hos den pågældende arbejdsgiver, til at udføre arbejde i et andet land, mens ansættelsesforholdet mellem den udstationerende arbejdsgiver og medarbejderen består.

I praksis vil en udstationering i koncernforhold typisk foregå således, at medarbejderen indgår en udstationeringskontrakt med sin udenlandske arbejdsgiver, hvoraf det fremgår, at den ansatte i en periode skal udføre arbejde for den danske del af koncernen. En sådan kontrakt vil efter omstændighederne være tilstrækkelig til, at der indtræder dansk skattepligt efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, fordi medarbejderen kan anses for at være i et tjenesteforhold med den danske enhed i udstationeringsperioden. Kontrakten kan derfor også udgøre behørig dokumentation for, at der består et tjenesteforhold, og at f.eks. vederlagskravet er opfyldt. Ændringen afhjælper således tilfælde, hvor medarbejderen har en udstationeringskontrakt med sin udenlandske arbejdsgiver, mens der ikke – eller ikke i tide – er indgå-

et en formel, lokal ansættelseskontrakt med den danske enhed.

Anerkendelsen af, at udstationeringer kan omfattes af forskerskatteordningen, medfører også, at der kan opstå tilfælde, hvor det vil være nødvendigt at afgøre, om der er tale om en udstationering i koncernforhold o.l., som kan omfattes af forskerskatteordningen, eller om der efter omstændighederne foreligger arbejdsudleje efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 3, som ikke kan beskattes under forskerskatteordningen, jf. kildeskattelovens § 48 E, stk. 1, modsætningsvist. Arbejdsudleje er kendetegnet ved, at en udenlandsk arbejdsgiver stiller en udenlandsk person til rådighed for en dansk virksomhed til at udføre et arbejde her i landet, når arbejdet udgør en integreret del af virksomheden. Efter omstændighederne kan der ikke foreligge arbejdsudleje i situationer, hvor den udenlandske person, som udfører arbejdet, er fuldt skattepligtig til Danmark efter kildeskattelovens § 1 eller begrænset skattepligtig efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1. Der eksisterer således allerede en afgrænsning, som opretholdes og – om nødvendigt – afgøres efter de samme kriterier, som i øvrige tilfælde. Afgrænsningen er tidligere blevet behandlet i SKM2014.411.VLR, SKM2014.331.BR og SKM2015.372.ØLR.

Personer, som er skattepligtige efter reglerne om arbejdsudleje i kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 3, har i medfør af kildeskattelovens § 1, stk. 5, mulighed for at vælge at blive beskattet, som om den pågældende var omfattet af kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1. Disse tilfælde vil ikke kunne omfattes af forskerskatteordningen, idet der ikke vil være tale om personligt arbejde i tjenesteforhold. Bestemmelsen giver alene den arbejdsudlejede mulighed for at vælge den almindelige beskatningsform, som bl.a. medfører selvangivelsespligt og fradragsmuligheder, og som i visse tilfælde derfor kan være mere fordelagtig end den særlige arbejdsudlejebeskatning.

Formålet med at anvende de samme kriterier ved bedømmelsen af ansættelsesforholdet i henhold til kildeskattelovens § 48 E, som allerede kendes fra kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, er at skabe større forudsigelighed og gennemsigtighed, så retssikkerheden for virksomheder og medarbejdere, som anvender ordningen, forbedres.

Til nr. 3

Det følger af kildeskattelovens § 48 E, stk. 3, nr. 1, at en forsker eller nøglemedarbejder, som ønsker at anvende forskerskatteordningen, ikke må have været skattepligtig til Danmark inden for de seneste 10 år forud for ansættelsen hos den danske arbejdsgiver.

Ved vurderingen af, om en forsker har været skattepligtig til Danmark inden for de seneste 10 år, kan ses bort fra begrænset skattepligt, der er indtrådt som følge af gæsteundervisning på danske universiteter m.v. Der kan endvidere ses bort fra fuld skattepligt, som er indtrådt som følge af et ophold ved et dansk universitet m.v., såfremt opholdet udelukkende er finansieret af midler hidrørende fra kilder i udlandet, jf. kildeskattelovens § 48 E, stk. 5, jf. stk. 4 og stk. 3, nr. 1.

I kildeskattelovens § 48 E, stk. 3, nr. 1, foreslås det, at henvisningen til § 48 E, stk. 5, ændres til § 48 E, stk. 5 og 6. Det er en konsekvens af, at der med nærværende lovforslag foreslås at indføre en undtagelse til reglen om, at en forsker eller nøglemedarbejder, ikke må have været skattepligtig til Danmark de seneste 10 år forud for ansættelsen.

Det foreslås således i § 1, nr. 5, i lovforslaget at indsætte et nyt stk. 6, således at der ved vurderingen af, om en forsker eller en nøglemedarbejder har været skattepligtig til Danmark, kan ses bort fra begrænset skattepligt, der er indtrådt som følge af modtagelse af vederlag, der er udbetalt på baggrund af en ansættelsesperiode, som tidligere har dannet grundlag for beskatning under forskerskatteordningen.

Til nr. 4

Ifølge kildeskattelovens § 48 E, stk. 3, nr. 3, er en af betingelserne for at anvende forskerskatteordningen, at en nøglemedarbejder inden for samme kalenderår i gennemsnit er sikret et vederlag på mindst 65.100 kr. (2018-niveau) om måneden i henhold til ansættelseskontrakten. I vederlaget indgår også personalegoder, jf. ligningslovens § 16, stk. 1, der i henhold til kildeskattelovens § 43, stk. 2, er gjort til A-indkomst, jf. § 48 F, stk. 1, herunder værdien af fri bil og fri telefon, inklusiv datakommunikationsforbindelse, samt arbejdsgiverbetalte sundhedsbehandlinger m.v.

Vederlagskravet skal sikre, at det – foruden forskere – er højt kvalificerede medarbejdere (nøglemedarbejdere), der kan anvende ordningen.

Den nuværende ordning giver ikke mulighed for at dispensere fra vederlagskravet. Hvis en medarbejder, som er omfattet af ordningen, ikke kan opfylde vederlagskravet som følge af en periode med nedsat eller ingen løn på grund af barselsorlov, kan den pågældende medarbejder således ikke fortsætte med at anvende forskerskatteordningen, jf. SKM2017.59.LSR. Forbliver medarbejderen i Danmark i perioden, vil vedkommende blive skattepligtig her til landet efter de almindelige regler, hvilket betyder, at medarbejderen vil blive forhindret i at anvende en resterende periode på forskerskatteordningen i 10 år efter, skattepligten eventuelt er ophørt, jf. kildeskattelovens § 48 E, stk. 3, nr. 1.

Det foreslås, at vederlagskravet lempes, således at der ved opgørelsen af vederlaget ses bort fra perioder med barselsorlov. Det betyder, at en medarbejder fortsat kan være omfattet af forskerskatteordningen i en periode, hvor vedkommende ikke opfylder vederlagskravet, når dette skyldes, at medarbejderen har orlov med nedsat eller ingen løn som følge af barsel.

Formålet med forslaget er at skabe større fleksibilitet i ordningen. Samtidig vil det ikke længere have betydning, om en medarbejder afholder barselsorlov, eller om barselsperioden strækker sig over et eller flere indkomstår. Efter barselsperioden kan medarbejderen fortsætte sit arbejde hos den danske arbejdsgiver og derved anvende en resterende periode under ordningen.

En periode, hvor der ses bort fra vederlagskravet, vil dermed ikke medføre en tilsvarende forlængelse af ordningen, som stadig maksimalt vil være syv år.

I tilfælde af, at medarbejderen i orlovsperioden modtager barselsdagpenge eller lignende, skal sådant vederlag beskattes efter de almindelige regler. Såfremt medarbejderen senere ønsker at påbegynde et nyt ansættelsesforhold med en ny dansk arbejdsgiver, eller hvis medarbejderens skattepligt ophører, og vedkommende senere ønsker at anvende en resterende periode på ordningen, skal medarbejderen opfylde alle betingelserne på ny. Ved at lade perioden under ordningen fortsætte under barsel undgås, at medarbejderen ikke kan opfylde kravet om, at vedkommende ikke må have været skattepligtig til Danmark inden for de seneste 10 år, jf. kildeskattelovens § 48 E, stk. 3, nr. 1. Det skyldes, at der i medfør af kildeskattelovens § 48 F, stk. 2, ses bort fra medarbejderens skattepligt i perioder, hvor medarbejderen tidligere har anvendt forskerskatteordningen.

Til nr. 5

Ifølge kildeskattelovens § 46, stk. 2, er beskatningstidspunktet for A-indkomst som udgangspunkt udbetalingstidspunktet. Har udbetaling ikke fundet sted på et tidspunkt, der ligger seks måneder efter, at indkomstmodtageren har erhvervet endelig ret til den pågældende indkomst, foretages beskatningen dog på dette tidspunkt. A-indkomst, der kommer til udbetaling efter udløbet af den pågældende indtjeningsperiode, beskattes som udgangspunkt i det indkomstår, hvori udbetalingen finder sted, jf. § 20, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 499 af 23. marts 2015 om kildeskat.

I forbindelse med anvendelse af forskerskatteordningen opstår situationer, hvor en forsker eller nøglemedarbejder først erhverver endelig ret til et vederlag efter ophør af en ansættelsesperiode, som har dannet grundlag for beskatning under forskerskatteordningen. I disse tilfælde vil et sådant efterfølgende vederlag ikke kunne beskattes efter den lempeligere forskerbeskatning, uanset at vederlaget kan henføres til en periode, hvor forskeren eller nøglemedarbejderen har været omfattet af forskerskatteordningen, jf. TfS 1996,822 TSS.

Hvis medarbejderens skattepligt er ophørt, eller medarbejderen er blevet hjemmehørende i udlandet, på Færøerne eller i Grønland efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, samtidig med at beskatning under ordningen er ophørt, og medarbejderen forinden har erhvervet ret til f.eks. en bonus, kan denne beskattes under ordningen, selv om den udbetales senere, jf. SKM2011.414.BR.

Hvis retserhvervelsen til vederlaget først sker efter ophøret af en ansættelsesperiode, som har dannet grundlag for beskatning under forskerskatteordningen, vil vederlaget blive beskattet efter de almindelige regler. Udbetaling af et efterfølgende vederlag vil derfor medføre, at 10-årsperioden efter kildeskattelovens § 48 E, stk. 3, nr. 1, indtræder. For personer, hvis skattepligt til Danmark ophører samtidig med ansættelsesperioden, betyder det, at medarbejderen i en 10-årsperiode er afskåret fra at anvende en eventuel resterende periode på forskerskatteordningen.

Et efterfølgende vederlag kan bl.a. bestå af købe- og tegningsretter til aktier omfattet af ligningslovens § 28, som ikke er endeligt retserhvervet ved ansættelsens – og skattepligtens – ophør, eller en bonus, der ikke er endeligt retserhvervet på dette tidspunkt. Det er ofte aktuelt i tilfælde, hvor retserhvervelsen ikke kan finde sted, før virksomhedens årsregnskab er godkendt på en generalforsamling, som kan afholdes mange måneder efter optjeningsåret, eller hvor en forskningsbevilling ikke kan opgøres, før et længerevarende forskningsprojekt er afsluttet.

Det foreslås, at personer, som tidligere har været omfattet af kildeskattelovens §§ 48 E og 48 F, anses for at opfylde betingelserne i stk. 3, nr. 1, selv om de pågældende inden for de seneste 10 år har været skattepligtige efter § 2, stk. 1, nr. 1, af vederlag, der er udbetalt på baggrund af en ansættelsesperiode, som har dannet grundlag for beskatning efter § 48 F.

Det betyder, at efterfølgende vederlag, der er skattepligtige efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, og som udbetales på baggrund af en ansættelsesperiode, som har dannet grundlag for beskatning under forskerskatteordningen, fortsat skal beskattes efter de almindelige regler, men at denne beskatning ikke indgår ved vurderingen af, om medarbejderen har været skattepligtig til Danmark inden for de seneste 10 år, såfremt vedkommende senere ønsker at anvende en resterende periode på ordningen. Det vil alene få betydning i tilfælde, hvor medarbejderens skattepligtig til Danmark er ophørt samtidig med ansættelsen. Ændringen vil dog sikre, at en proces, som følger af generelle regler, ikke forhindrer, at medarbejdere, der ikke har opbrugt maksimumperioden på ordningen, vil kunne rekrutteres af andre danske virksomheder. På denne måde kan danske virksomheder forblive attraktive arbejdspladser ved at kunne tilbyde en lempelig og enkel beskatning til medarbejdere, der allerede har nyttig erfaring fra dansk erhvervsliv.

Såfremt det ikke fremgår af indberetningen, at der er tale om et vederlag, der kan henføres til en ansættelsesperiode under forskerskatteordningen, vil det påhvile personen, som på ny ønsker at blive omfattet af forskerskatteordningen, at påvise, at vederlaget hidrører fra en ansættelsesperiode, som tidligere har dannet grundlag for beskatning under ordningen.

Til § 2

Til nr. 1

Skattenedslagsordningen for seniorer finder anvendelse for personer, der i perioden fra og med indkomståret 2010 til og med indkomståret 2016 fyldte 64 år. Ordningen er udløbet med udgangen af 2016, og de sidste ordinære udbetalinger efter ordningen (skattenedslag) skete i foråret 2018.

En borger havde efter § 5, stk. 2, 2. pkt., og § 5 stk. 3, 4. pkt., i lov om skattenedslag for seniorer tre måneder til at gøre indsigelse over for ATP's opgørelse af beskæftigelsesgraden. Beskæftigelsesgraden blev opgjort af ATP og dannede grundlag for SKATs vurdering af, om en senior var berettiget til skattenedslag efter lov om skattenedslag for se-

niorer. Loven giver ikke mulighed for dispensation fra indsigelsesfristen, heller ikke i tilfælde hvor der f.eks. er fejl i arbejdsgivers indberetning. ATP genoptog dog på ulovbestemt grundlag afgørelsen om opgørelsen af en beskæftigelsesgrad, hvis der forelå særligt undskyldende omstændigheder eller myndighedsfejl (f.eks. alvorlig sygdom, eller at ATP ikke havde løftet bevisbyrden for, at brevet er kommet frem).

Efter skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 1, kan der ske ekstraordinær genoptagelse, hvis der sker en ændring af det privatretlige eller offentligretlige grundlag for skatteansættelsen. Da ATP's opgørelse af beskæftigelsesgraden har betydning for skatteansættelsen, vil en ændring af denne opgørelse fra ATP's side medføre, at der er sket en ændring af det offentligretlige grundlag for skatteansættelsen. Den skattemæssige genoptagelse kan derfor ske efter skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 1.

Efter skatteforvaltningslovens § 34 a, stk. 4, gælder en 10 års forældelsesfrist. 10-års-fristen for tilbagebetaling af skat beregnes tidligst fra det seneste tidspunkt for udbetaling af overskydende skat for det pågældende indkomstår.

Det foreslås at indsætte en bestemmelse i § 5, stk. 4, i lov om skattenedslag for seniorer, hvorefter ATP efter anmodning fra den person, afgørelsen vedrører, kan genoptage tidligere afgørelser om opgørelse af beskæftigelsesgraden, dvs. om kravet om fuldtidsbeskæftigelse er opfyldt, hvis ATP har modtaget anmodning herom senest den 31. marts 2019. Der kan ske genoptagelse af beregnede beskæftigelsesgrader fra og med indkomståret 2008, hvor ordningen blev indført.

Det er alene indsigelsesfristen på 3 måneder, der foreslås tilsidesat, hvis ATP fra en berørt borger modtager anmodning om genoptagelse senest den 31. marts 2019. Kravet om fuldtidsbeskæftigelse og øvrige krav foreslås ikke ændret.

En skriftlig meddelelse fra ATP om opgørelse af beskæftigelsesgraden, uanset at denne ikke er benævnt afgørelse, vil også være at sidestille med en afgørelse om opgørelse af beskæftigelsesgraden, der kan genoptages efter forslaget. Det betyder, at borgere, der ikke har gjort indsigelse over for en meddelelse fra ATP om opgørelse af deres beskæftigelsesgrad, og derfor ikke har modtaget en egentlig afgørelse fra ATP herom, også vil være omfattet af den foreslåede mulighed for at kunne anmode om genoptagelse af ATP's opgørelse af beskæftigelsesgraden. Der vil efter forslaget således kunne anmodes om genoptagelse af ATP's opgørelse af beskæftigelsesgraden, uanset om opgørelsen fremtræder som en skriftlig meddelelse eller en afgørelse.

Anmodning om genoptagelse skal ske af den pågældende borger eller dennes repræsentant, herunder efterlevende ægtefælle i uskiftet bo eller dødsbo. Det bemærkes, at det er en forudsætning for udbetaling af skattenedslag til et afsluttet dødsbo, at skifteretten har genoptaget dødsboet på arvingernes begæring.

Hvis ATP's genoptagelse af afgørelsen eller meddelelsen om opgørelse af beskæftigelsesgraden medfører ændret beskæftigelsesgrad, der opfylder kravet om fuldtidsbeskæftigelse, orienterer ATP Skatteforvaltningen herom. Skattefor-

valtningen initierer herefter nye årsopgørelser med skatteenedslag, hvis såvel kravet om fuldtidsbeskæftigelse og de øvrige betingelser for at være berettiget til skatteenedslag er opfyldte.

Anmodningen om genoptagelse til ATP anses således samtidig som en anmodning til Skatteforvaltningen om genoptagelse af skatteansættelsen for de relevante indkomstår (de to indkomstår, hvor borgerne fyldte henholdsvis 64 og 65 år, jf. lovens § 11). Det svarer til den hidtidige administration af ordningen, hvor ATP opgjorde beskæftigelsesgraden til brug for beregningerne i SKATs systemer, og SKAT herefter beregnede og udbetalte skatteenedslaget.

Hvis personer, der fyldte 62 år i indkomståret 2008, efter genoptagelsen opfylder betingelserne for skatteenedslag i 2008, 2009 og 2010, vil de, som efter den hidtidige administration af ordningen, som den tidligste personårgang skulle have beregnet skatteenedslag af indkomsten i forbindelse med årsopgørelsen for 2010 og 2011.

Det foreslås, at genoptagelsesmuligheden tidsbegrænses, således at anmodning om genoptagelse skal være modtaget af ATP senest den 31. marts 2019. Herved gives berørte borgere en tidsbegrænset periode til at anmode om genoptagelse. Tidsbegrænsningen i form af den foreslåede seneste frist for anmodning den 31. marts 2019 er absolut og uden dispensationsmulighed, idet der dog ikke tilsigtes ændring af muligheden for genoptagelse på ulovbestemt grundlag, jf. ATPs hidtidige praksis herom. Tidsbegrænsningen er foreslået af hensyn til at give berørte borgere rimelig tid til at anmode om genoptagelse og samtidig begrænse de administrative omkostninger til ATP's sagsbehandling og vedligeholdelse af it-systemer, som ellers skulle lukkes.

Det bemærkes i den forbindelse, at annonceringen om de ændrede regler varetages af ATP. Det betyder, at ATP vil skulle informere offentligt om de ændrede regler således, at de berørte borgere selv kan vurdere, om de ønsker at anmode om genoptagelse af en afgørelse eller en meddelelse om skatteenedslag. Det er med lovforslaget forudsat, at ATP annoncerer via f.eks. www.borger.dk, Ældre Sagen og relevante sociale medier, mens der ikke planlægges annonceret i dagspressen ud fra et hensyn til at begrænse de samlede administrative omkostninger til ordningen.

Den foreslåede mulighed for genoptagelse af tidligere afgørelser og meddelelser omfatter genoptagelse efter anmodning fra en borger, mens det ikke foreslås, at ATP af egen drift skal genoptage tidligere afgørelser og meddelelser. Det bemærkes i den forbindelse, at ATP ej heller af egen drift skal foretage maskinel eller manuel udsøgning af relevante personer eller på anden måde af egen drift skal genoptage sager vedrørende personer, som tidligere har klaget til ankenævnet over en afgørelse om skatteenedslag. Baggrunden herfor er hensynet til at begrænse de samlede administrative omkostninger til sagsbehandling i ATP. Det bemærkes i denne forbindelse, at ATP's hidtidige praksis om afvisning af indsigelser modtaget efter udløbet af den nuværende 3-måneders-frist, jf. lovens § 5, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, 4. pkt., er i fuld overensstemmelse med loven, hvorfor der ikke er tale om at rette op på en uretmæssig administration, som

efter omstændighederne kunnet have fordret genoptagelse af egen drift.

Hvis en borger ønsker sin sag om opgørelse af beskæftigelsesgrad genoptaget, påhviler det borgeren at opfylde lovens dokumentationskrav, og det vil således fortsat være den konkrete situation, der er afgørende for, hvordan en borger over for ATP kan dokumentere fuldtidsbeskæftigelse. Det kan f.eks. være ved lønsedler, ansættelseskontrakt, arbejdsgiverudtalelse m.v. Der er med lovforslaget ikke tilsigtet ændringer for så vidt angår dokumentationskravet. Da dokumentationskravet vil være uændret, må det forventes, at der vil være borgere, der ikke kan dokumentere fuldtidsbeskæftigelse f.eks. på grund af mistet dokumentation. Dette vil som udgangspunkt afskære den pågældende fra at modtage en afgørelse om ændret beskæftigelsesgrad. Det bemærkes dog, at ATP - som konsekvens af lovforslagets tidsbegrænsede ophævelse af indsigelsesfristen - som udgangspunkt vil acceptere dokumentation i form af rettelselser fra arbejdsgiver, uanset om disse er foretaget efter lovens oprindelige indsigelsesfrister.

Hvis genoptagelsen medfører ret til skatteenedslag, mistes kravet ikke på grund af forældelse. Krav på skatteenedslag forældes som udgangspunkt efter den almindelige 10-års forældelsesfrist i skatteforvaltningslovens § 34 a, stk. 4. Da 10-års-fristen for tilbagebetaling af skat, jf. skatteforvaltningslovens § 34 a, stk. 4, beregnes tidligst fra det seneste tidspunkt for udbetaling af overskydende skat for det pågældende indkomstår, vil der for de ældste krav vedkommende (indkomståret 2010) først indtræde forældelse i foråret 2021. Da anmodningen til ATP anses som en anmodning til Skatteforvaltningen om genoptagelse af skatteansættelsen, afbrydes forældelsen ved indgivelse af anmodning til ATP om genoptagelse, dvs. senest den 31. marts 2019, som er den foreslåede frist for at anmode ATP om genoptagelse. Det er derfor ikke fundet nødvendigt at fastsætte særlige regler om suspension af forældelsesreglerne.

Der henvises herudover til de almindelige bemærkninger afsnit 2.2.

Til nr. 2

Efter § 15 i lov om skatteenedslag for seniorer kan ATP's afgørelser om indsigelser efter lovens § 5, stk. 2 eller 3, påklages til Ankenævnet for ATP m.m. inden 4 uger efter den dag, hvor afgørelsen er meddelt.

Det foreslås som konsekvens af indførelsen af en ny tidsbegrænset genoptagelsesadgang, jf. lovforslagets § 2, nr. 1, at også ATP's afgørelser efter den foreslåede § 5, stk. 4, kan påklages til Ankenævnet for ATP m.m.

Der henvises herudover til de almindelige bemærkninger afsnit 2.2.

Til § 3

Der er afsat 1,5 mio. kr. i 2019 til en godtgørelsesordning med § 16.11.24 på finansloven for 2018, efter hvilken nulevende patienter med skader forårsaget af lægemidlet thalidomid kan ansøge om kulancemæssig godtgørelse for svie og smerte.

Det fremgår af tekstanmærkning nr. 110 til § 16.11.24 på finansloven for 2018, hvilke kriterier der skal være opfyldt, for at en person kan blive berettiget til udbetaling af godtgørelse. Det fremgår således af tekstanmærkningen, at ansøgeren skal være nulevende på udbetalingstidspunktet og lide af skade som følge af brugen af thalidomid, og at skaden skal være diagnosticeret og forårsaget af thalidomid. Efter tekstanmærkningen er sundhedsministeren bemyndiget til at fastsætte nærmere regler for godtgørelsesordningen, herunder i forhold til kriterierne for udbetaling af godtgørelse samt tidsfrist for ansøgninger.

Godtgørelse fra den danske stat til thalidomidofre er skattepligtig indkomst for modtagerne efter statskattelovens § 4.

Det foreslås at indsætte en bestemmelse i ligningsloven, § 7, nr. 31, hvorefter godtgørelse fra den danske stat til thalidomidofre ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst. Herved sikres det, at godtgørelser udbetalt efter den ovennævnte godtgørelsesordning til nulevende patienter med skader forårsaget af thalidomid bliver skattefrie som forudsat.

Der henvises herudover til de almindelige bemærkninger afsnit 2.3.

Det foreslås endvidere af lovtekniske årsager at indsætte en bestemmelse i ligningsloven, § 7, nr. 32, hvorefter udbetalinger omfattet af lov om forsøg med et socialt frikort ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst. Bestemmelsen er identisk med bestemmelsen oprindeligt indsat i ligningslovens § 7, nr. 31, ved § 7, nr. 1, i lov om forsøg med et socialt frikort, hvis ikrafttrædelse fastsættes af børne- og socialministeren. Indsættelsen af skattefritagelsesbestemmelsen fra lov om forsøg med et socialt frikort i ligningslovens § 7, nr. 32 og den samtidigt hermed foreslåede ophævelse af den identiske skattefritagelsesbestemmelse indsat i ligningslovens § 7, nr. 31 ved lov om forsøg med et socialt frikort, jf. lovforslagets § 4, sker af hensyn til at sikre den fortløbende nummerering i ligningslovens § 7, da lov om forsøg med et socialt frikort ikke er trådt i kraft på tidspunktet for fremsættelsen af nærværende lovforslag.

Til § 4

Til nr. 1 og 2

Det foreslås at ophæve § 7 samt overskriften til § 7 i lov om forsøg med et socialt frikort. Der er tale om en konsekvensændring som følge af den samtidigt hermed foreslåede indsættelse af indholdet af § 7 i lov om forsøg med et socialt frikort (skattefritagelse for udbetalinger omfattet af lov om forsøg med et socialt frikort) i ligningslovens § 7, nr. 32, jf. lovforslagets § 3. Der sker med forslaget ingen materielle ændringer, idet der alene er tale om en lovteknisk ændring af hensyn til at sikre den fortløbende nummerering i ligningslovens § 7.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 3, hvor skattefritagelsen for udbetalinger omfattet af lov om

forsøg med et socialt frikort foreslås indsat i ligningslovens § 7, nr. 32.

Til § 5

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2019, jf. dog *stk. 2* og *3*. Ikrafttrædelsestidspunktet er i overensstemmelse med regeringens målsætning om, at ny lovgivning, der har virkning for erhvervslivet, skal træde i kraft enten den 1. januar eller 1. juli.

For så vidt angår indførelse af skattefrihed for godtgørelse til thalidomidofre indebærer dette, at godtgørelsesbeløb, der retserhverves og udbetales fra og med den 1. januar 2019, vil være omfattet af skattefriheden.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovens § 2, der indfører tidsbegrænset genoptagelsesmulighed efter anmodning fra borgeren, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Derved kan borgere, der ønsker at anmode om genoptagelse, hurtigst muligt få mulighed herfor og annonceringen om genoptagelsesmuligheden hurtigst muligt sættes i gang.

Det foreslås i *stk. 3*, at børne- og socialministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af ligningslovens § 7, nr. 32, som indsat ved denne lovs § 3, nr. 1. Herved muliggøres samtidig ikrafttrædelse af ligningslovens § 7, nr. 32 om skattefritagelse af udbetalinger omfattet af lov om forsøg med et socialt frikort og lov om forsøg med et socialt frikort.

Det foreslås i *stk. 4*, at ændringerne af forskerskatteordningen (§ 1, nr. 2-5) får virkning fra og med indkomståret 2019.

Fra og med indkomståret 2019 og senere indkomstår vil samtidighedskravet blive ophævet med den virkning, at virksomhedens etableringsform ikke vil have betydning for, om en medarbejder kan blive omfattet af ordningen. Hertil kommer, at vurderingen af, om der består et ansættelsesforhold med den danske arbejdsgiver, skal foretages efter samme kriterier, som anvendes i kildeskattelovens § 2, *stk. 1*, nr. 1. Ansættelsesforhold, der er påbegyndt før indkomståret 2019, bedømmes efter de hidtil gældende regler.

Loven har virkning for perioder med barsel fra og med indkomståret 2019 og senere indkomstår. Ved barselsperioder, der løber fra indkomståret 2018 til indkomståret 2019, skal vederlagskravet opfyldes i 2018, mens der fra og med indkomståret 2019 kan ses bort fra manglende opfyldelse af kravet som følge af barsel.

Efterfølgende vederlag, som medarbejderen har retserhvervet fra og med indkomståret 2019 og senere indkomstår, vil ikke indgå ved vurderingen af, om en medarbejder har været skattepligtig til Danmark inden for de seneste 10 år.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der ændres, ikke gælder for Færøerne og Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte loven i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende lov

Lovforslaget

§ 1

§ 5 B. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst gives fradrag efter skattelovgivningens almindelige regler for skattepligtige efter § 1, stk. 1, for følgende udgifter, der vedrører den skattepligtiges familiemæssige og personlige forhold:

1)-3) - - -

4) Bidrag til velgørende foreninger, jf. ligningslovens § 8 A.

48 E. Personer, som bliver skattepligtige efter § 1 eller § 2, stk. 1, nr. 1, i forbindelse med påbegyndelse af ansættelsesforhold hos en arbejdsgiver, som er omfattet af § 1 eller § 2, stk. 1, nr. 4, selskabsskatte-lovens § 1, § 2, stk. 1, litra a eller § 3, fondsbeskatningslovens § 1 eller dødsboskatte-lovens § 1, kan vælge at blive beskattet af vederlag i penge, jf. § 43, stk. 1, efter § 48 F.

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Det er en betingelse for anvendelsen af stk. 1, at

1) den skattepligtige ikke inden for de seneste 10 år forud for ansættelsen har været skattepligtig efter § 1 eller § 2, stk. 1, nr. 1-4, 7 eller stk. 2, jf. dog stk. 5,

2) - - -

3) Vederlaget i penge i henhold til ansættelseskontrakten som et gennemsnit inden for samme kalenderår udgør et grundbeløb på mindst 59.500 (2010-niveau) om måneden, hvilket reguleres efter personskattelovens § 20, hvortil kommer bidrag efter lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. dog stk. 4.

Stk. 4-6. - - -

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 117 af 29. januar 2016, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 1130 af 11. september 2018, foretages følgende ændringer:

1. § 5 B, stk. 1, nr. 4, affattes således:

»4) Gaver og ensidigt påtagne forpligtelser i det omfang, de er fradragsberettigede efter ligningslovens §§ 8 A eller 12, stk. 2-4.«

2. I § 48 E, stk. 1, ændres »i forbindelse med påbegyndelse af ansættelsesforhold« til: »af vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold«.

3. I § 48 E, stk. 3, nr. 1, ændres »jf. dog stk. 5« til: »jf. dog stk. 5 og 6«.

4. I § 48 E, stk. 3, nr. 3, indsættes som 2. pkt.:

»Ved opgørelsen af vederlaget ses bort fra perioder med barselsorlov.«

5. I § 48 E indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»Stk. 6. Personer, som tidligere har været omfattet af §§ 48 E og 48 F, anses for at opfylde betingelserne i stk. 3, nr. 1, selv om de pågældende inden for de seneste 10 år har været skattepligtige efter § 2, stk. 1, nr. 1, af vederlag, der er udbetalt på baggrund af en ansættelsesperiode, som har dannet grundlag for beskatning efter § 48 F.«

Stk. 6 bliver herefter til stk. 7.

§ 2

I lov nr. 473 af 17. juni 2008 om skatnedslag for seniorer, som ændret ved § 4 i lov nr. 1341 af 19. december 2008 og § 7 i lov nr. 521 af 12. juni 2009, foretages følgende ændringer:

§ 5. Arbejdsmarkedets Tillægspension opretter og fører et register over de personer, der opfylder indkomstgrænsen i § 2, jf. § 14 A, samt er omfattet af § 4. Registret kan indeholde oplysninger om:

1) ATP-bidrag indbetalt af arbejdsgiveren, jf. § 2 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, eller kommunen, hvor ATP-bidraget hidrører fra indbetalinger efter § 2 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

2) Data fra Feriekontos register over indbetalte feriepenge for fratrådte funktionærer.

3) Øvrige oplysninger fra andre offentlige registre, som indeholder data, der er nødvendige for at opgøre, om arbejdstidskravet er opfyldt i de situationer, hvor det indbetalte ATP-bidrag ikke er retvisende, jf. § 4, stk. 3, nr. 2.

Stk. 2. Arbejdsmarkedets Tillægspension udsender årligt en meddelelse til alle registrerede, jf. stk. 1, om den enkelte registrerede anses for fuldtidsbeskæftiget i det forudgående indkomstår. Den registrerede kan gøre indsigelse over for Arbejdsmarkedets Tillægspension inden for 3 måneder efter modtagelsen af meddelelsen.

Stk. 3. Arbejdsmarkedets Tillægspension sender efter indkomstårets udløb meddelelse til told- og skatteforvaltningen om afgørelsen efter § 4, stk. 3. Meddelelsen sendes så betids, at afgørelsen kan indgå i årsopgørelsen fra told- og skatteforvaltningen, jf. § 10. Samtidig hermed sender Arbejdsmarkedets Tillægspension afgørelsen efter § 4, stk. 3, til den

person, afgørelsen vedrører. Den pågældende person kan gøre indsigelse over for Arbejdsmarkedets Tillægspension inden for 3 måneder efter modtagelsen af afgørelsen om, hvorvidt kravet om fuldtidsbeskæftigelse i perioden anses for opfyldt.

§ 15. Hvis Arbejdsmarkedets Tillægspension har taget stilling til indsigelser efter § 5, stk. 2, eller § 5, stk. 3, kan Arbejdsmarkedets Tillægspensions afgørelse påklages til Ankenævnet for ATP m.m. inden 4 uger efter den dag, hvor afgørelsen er meddelt.

§ 7. Til den skattepligtige indkomst medregnes ikke:

1)-30) - - -

1. I § 5 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Uanset fristen i stk. 2, 2. pkt., og i stk. 3, 4. pkt., kan Arbejdsmarkedets Tillægspension efter anmodning fra den person, afgørelsen vedrører, genoptage afgørelsen om, hvorvidt kravet om fuldtidsbeskæftigelse er opfyldt, hvis anmodning herom er modtaget af Arbejdsmarkedets Tillægspension senest den 31. marts 2019«.

2. I § 15 ændres »§ 5, stk. 2, eller § 5, stk. 3« til: »§ 5, stk. 2-4«.

§ 3

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1162 af 1. september 2016, som ændret bl.a. ved lov nr. 685 af 8. juni 2017, § 3 i lov nr. 551 af 29. maj 2018, § 7 i lov nr. 689 af 8. juni 2018 og senest ved § 6 i lov nr. 1130 af 11. september 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 7 indsættes som *nr. 31* og *32*:

»31) Godtgørelse fra den danske stat til nulevende thalidomidofre, der er diagnosticeret med skade forårsaget af lægemidlet thalidomid.

32) Udbetalinger omfattet af lov om forsøg med et socialt frikort.«

§ 4

I lov nr. 689 af 8. juni 2018 om forsøg med et socialt frikort foretages følgende ændring:

1. *Overskriften* før § 7 ophæves.

2. § 7 ophæves.